

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1551. usque ad annum 1553

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118561

§. 142. Francisci promotio per D. Ignatium præpedita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66577](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66577)

Sæcul. XVI
A.C. 1552.

enim Carolus Imperator compererat, quod Franciscus mutata vitæ ratione Societatem ingressus ibidem solemnibus sponcione totum se Deo sacrasset, raræ sanctimonix fama longe, lateque celebrata Cæsarem impellebat, ut Franciscus purpuram procuraret: unde Iulium III. Papam sollicitabat, ut tam illustri exempli Virum hac dignitate ornaret. Nec id difficile erat Pontifici, qui cum Francisco adhuc Duce anno prioris agens in eandem ipse mentem, sententiamque venerat, quocirca Cæsaris accedente iudicio, ac voluntate Patrem Franciscum Borgiam in proxima Cardinalium creatione ad purpuram evehere constituit. Annuere lætanter cuncti Cardinales, illumque Collegii sui socium habere percupiebant.

§. CXLII.

Francisci promotio per D. Ignatium præpedita.

Bouhours l.
c. p. 342.
P. Verius
vie de S.
Berg. p. 180.

Verum Ignatius re vix comperta quantocius omnem adhibuit conatum, ut sese huic consilio opponeret: præmissis vero ad rem cum Deo transigendam tridui spatium, ac secessum sibi selegerat, suosque, quos Romæ habebat, socios hortatus est, ut & ipsi servidis precibus rem Deo commendarent, &

& quamvis Cæsaris Ministri, ac Bor- Sæcul. XVI.
 gianæ Familiæ Amici vehementer in- A.C. 1552.
 starent, nihilominus Ignatius firmiter
 sibi persuasum habebat, quod Francis-
 cum ad purpuram evehi Divinæ volun-
 tati adversaretur, hinc tandem etiam,
 postquam plurimos, ut in suam senten-
 tiam Pontificem perducerent, frustra
 sollicitaverat, ipse ad Papæ pedes pro-
 volutus eidem hæc exposuit: „Cum
 „Deus Patrem Borgiam ad vitæ insti-
 „tutum longe diversum ab eo, ad quod
 „Sanctitas vestra illum evehere decre-
 „vit, vocasset, satis luculenter idem Nu-
 „men ostendit, quod nomen suum per
 „arreptum mundi contemptum in eo
 „prædicari velit; injuria quoque infer-
 „retur Ecclesiæ, si tam raro, tamque
 „necessario Christianæ humilitatis the-
 „sauro privaretur, ac præterea sinistra
 „de Francis propositio, sacroque reves-
 „su judicandi ansa præberetur, ac faci-
 „le in calumniam pertrahi posset, per-
 „inde ac si Gandiæ Ducatum filio suo ce-
 „sisset, ut purpuram aucuparetur: in-
 „super novæ Societati nostræ periculo-
 „sum oppido vulnus infligi videtur, si
 „hac ratione ambitioni aditus pandere-
 „tur, cum tamen hucusque adjuvante
 „Deo Societas ab omni honorum cupi-
 „ditate feliciter præservata fuerit.

Secl. XVI.**A.C. 1552.**

Pontifex Ignatii auctoritate aequae ac rationum momentis impulsus, cum Cæsari, Sacroque Cardinalium Collegio fidem dedisset, ut hisce satisfaceret, quin tamen Societatem damno, aut Pontificiam auctoritatem discrimini exponeret, statuit igitur, quod Patri Francisco rubrum galerum offerre, atque ad illum acceptandum precibus urgere, invitum tamen nullo imperio cogere vellet. Nec prosper huic consilio defuit successus, vel maxime applaudente Borgia, qui, licet sese adhuc a mundo honorari ingemisceret, aliunde tamen solatio replebatur, eo quod divinae pietatis beneficio rem ita dispositam cerneret, ut D. Ignatii consilia penitus ipsius votis consona essent; quippe paulo post ab eodem supremo Societatis Praefecto Biscajensem solitudinem relinquere, atque animarum saluti vacare iussus mox paruit, cumque solitudinis amorem obedientiae obsequio postponeret, divinum Numen tam heroicum facinus uberrimis compensabat fructibus, quos ex suis praedicationibus, ac consiliis in Castella, Burgis, Vallisoleti, ac Salmanticae collegerat, praecipue vero in Aula Regiae Principis Joannae, quae Cæsaris Filia Joanni unico Joannis III. Lusitaniae Regis Filio in sponsam adoleverat. Nec parciorem Apostolici labo-

laboris sui segetem perceperat Borgias Sæcul. XVI. A.C. 1552.
 in Vandalitiæ, imo etiam in Lusitanæ Regno, ad quod instantibus Rege, ac Regina Catharina Cæsaris sorore contenderat.

§. CXLIII.

Collegium Germanicum Romæ erectum.

Hoc item anno Romæ Ignatii Societas Collegium, quod appellant Germanicum, obtinebat; illud enim erigebatur eo fine, ut Germanorum selectior juvenus ibidem eam vitæ rationem addisceret, ut postea Ecclesiarum gubernacula digne prehendere, sanamque doctrinam gregi suo proponere posset. Hujus Collegii institutio Ignatio committebatur a summo Pontifice, qui ad id per Moronum, & Sancticrucium Cardinales sollicitabatur. Sub idem quoque tempus Ignatius ad Neapolis Regnum contendebat, ut Ascanium Columnam, & Joannam Arragoniam istius uxorem animis pariter, & habitatione sejunctos conciliaret. Nec Viri conatibus secundus abludebat exitus; quippe ambo Sponsi ad pristinam vitæ societatem redeuntes postmodum firma pace conjuncti dies suos transigebant. Inde Romam redux Ignatius accipit literas Hieronymi Saulii Genuensis Epif-

Orland. l. 12. n. 8. & II. 13.